

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

**Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom četvrtkom
od 18 do 19 sati**

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa i prije misa preko tjedna.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIV Broj 10 (653), 4. veljače 2024.

KRALJICA

V. nedjelja kroz godinu

***Dođite, prignimo koljena
i padnimo nice
pred Gospodinom
koji nas stvori,
jer on je Gospodin,
Bog naš.***

Ps 95,6-7

I. čitanje (Job 7, 1-4.6-7)

II. čitanje (1Kor 9, 16-19.22-23)

Evandjelje po Marku (Mk 1, 29-39)

TAMO GDJE JE ISUS, TAMO SE POVLAČI ZLO

Tamo gdje je Isus, otamo se povlači zlo. To je ono nvo za Isusovu prisutnost u ovome svijetu i ljudskoj povijesti. A čovjek je pritisnut raznim vrstama zla koje ga tišti i sputava. Čovjek živi život u moru fizičkih i duhovnih zala, ali i u okrilju dobrote i ljubavi. Postavlja se vječno pitanje, koji je odnos između fizičkog i duhovnog zla - to je nama još tajna, pa ni Evandjelje ne raspliće ovaj upitnik. (Pitanje Isusu: tko je kriv za zlo....).

Čovjek je na mnoge načine otuđen od samoga sebe i svojeg iskona. Tu se nalazi razlog čovjekovog lutanja. Kao da iz jednog otuđenja prelazi u drugo, iz jednog ropstva u drugo. Što je s tim ljudskim bićem? Što je s nama i ovom našom ljudskom povjesnicom? Još se uvijek u nekim osnovnim stvarima nalazimo na početku povijesti. Ostaju isti problemi, a kao da se mijenjaju 'melodije'. Otuđenje je prisutno – čovjek je sapet.

Još u dubini samih sebe nismo slobodni, pa kako ćemo biti slobodni u svojem izvanjskom i svjetskom življenju? Istinsko iskorjenjivanje zla u svijetu započinje s iskorjenjenjem zla u samome čovjeku. Svi izvanjski zahvati, ne znam koliko bili plemeniti, ne mogu iskorijeniti zlo. Izgleda da je zlo ukorijenjeno u čovjeku i čovjek ga može iskorijeniti, polazeći prvenstveno od sebe i svoje dubine. Čovjek može biti kao Bog i kao pali anđeo (vrag).

Kad ljubi tada je kao Bog, a kad mrzi tada je kao vrug. Evandjelje nam govori o Isusovim čudesima, o izlječenjima kao dokidanju fizičkog zla, a izgleda da je to fizičko zlo drugotno. Prvotno mu je sam čovjek u svojoj dubini. Isus nije vidio neku veliku stvar što se dogodilo neko 'čudo', što je netko fizički ozdravio. Više je gledao na vrijednost unutarnjeg prosvjetljenja (vjerovanja), na čovjekovom suočenju sa samim sobom i s Bogom.

I to 'prosvjetljenje' bilo je Isusov glavni cilj. U tome je vidio korijen svega: kako se čovjek otvori tom unutarnjem prosvjetljenju stavlja se na put izvlačenja iz zla – da bude taj koji će pomoći reducirati zlo u svijetu. To je taj ljudski križni put. Cijela Isusova poruka rasvjetljava čovjekovu nutrinu. Međutim, to rasvjetljenje ide s izvana unutar. Zato su sva njegova čudesa samo put do

čovjekove dubine, do srži. Isus naviješta Novu – Radosnu vijest koja rasvjetljava ljudske dubine, koja otklanja zloću (izgoni zloduhe).

Dubinska duševna bolest je kud i kamo teža bolest od svih izvanjskih bolesti, iako ju ljudi najsporije prepoznaju u samima sebi. Vrlo često se misli da je izvanjski razlog važniji i da prvo njega treba otkloniti. Mi ljudi više trebamo (tražimo) Boga za rasvjetljavanje izvanjskih stvari nego li za nutrinu, iako nam je nutrina sudbonosnija i važnija za zdravlje cijele naše osobe, našeg bića. Često se 'traži' Isusa samo radi izvanjskog izlječenja.

I događa se izlječenje, a ipak Isus ostavlja takve koje ga samo radi toga trebaju (Idemo u drugo mjesto naviještati Veselu vijest), jer on je došao da spasi i razriješi nešto dublje u čovjeku i čovječanstvu. Neki trebaju Isusa kao 'lijek'. Neka ga tu, a bolje je da ga ne trebamo. I drugi možda mogu fizički liječiti, ali ne vode prema spasenju. To čini samo Isusov i njegov Duh. Radi ovog Isusovog naglaska na unutarnjem smislu kojeg rasvjetljava Božja riječ, kršćanstvo je na većoj razini od običnog zadovoljenja svakodnevnih potreba.

Vjera ne zamjenjuje ljudska nastojanja, pomoći, liječenja, ali svemu tome daje smisao da oni koji to rade, rade na svoje posvećenje i dobrobit čovjeka. Teškoće će ljude uvijek snalaziti, ali je važno da ih čovjek zna dostojanstveno nositi i 'iskoristiti' za svoj osobni rast i napredak. Kao što su Isusova čudesa vodila prema vjeri (bila su znak), tako su i ljudske patnje i grijesi znak ljudske unutarnje ne harmonije.

Možda je u Evandjelju koje smo čuli skriveno ali izričito rečena misija kršćanstva i Crkve: naviještanje spasonosne vijesti, a tek drugotno briga i uplitanje u svakodnevne potrebe. Ako Vesela vijest preporodi ljude tada će nastati promjena i u svakodnevnici.

Kada se čovjek unutarnje prosvijetli, počinju mu se događati 'čudesa', pa je zdrav i kad je fizički bolestan. Što mi očekujemo od Isusa? Da li fizičko ozdravljenje ili njegovu Veselu vijest spasenja? Da li smo još na razini 'religije' (koja rješava svakodnevnice) ili vjere koja polazi za svjetlom pa i kad slijeđenje zahtjeva fizičke muke i boli?

Tko osjeti Isusovu poruku kao smisao svojeg življenja bit će spreman za nju se žrtvovati i predati svu materijalnost. Budimo danas otvoreni na evanđeosku riječ Isusa Krista. Ona će do nas doprijeti ili je već doprela. Slijedimo ju od 'Betlehema', preko Egipta do Jeruzalema i uskrsnuća. Bog je s nama i u nama.

Fr. Marijan Jurčević